

naar pag. 2

5005.2979

Rechtbank in het arrondissement

Amsterdam

Zitting van: 26 november

Rolnummer: 2003/1244

CONCLUSIE VAN DUPLIEK

inzake:

de publiekrechtelijke rechtspersoon de gemeente AMSTERDAM

waarvan de zetel is gevestigd te Amsterdam,

gedaagde,

procureur: Mr. B.R. ter Haar

- tegen -

1. De Vereniging Beethovenstraat/Parnassusweg;

gevestigd te Amsterdam;

2. Vereniging van Eigenaren Neptunus;

gevestigd te Amsterdam;

- en -

3. Hendrikus Johannes Antonius SCHRODER;

4. Gert MOSLER;

5. Tj eer d EERNSTMAN;

6. Gerard Dirk HELT;

7. Dirk van MOURIK;

8. Hanna Maria MONGARD;

9. Michel Jozef Willem Marie MUTSAERTS;

10. Philip Trudus NOORDERVLIET;

11. Heleen Carolien VAN DEN BERGE;

12. Marleen BRUMMELKAMP;

13. Augustinus Johannes GIJSWIJT;

14. Robert Sylvain KAHN;

15. Betty Sophie KAHN;

16. Jan Geert Wichers HOETH;

naar pag. 3

17. Jules Robert HESSE;

18. Jelle Huite Jacobus KEIJ;

19. Abraham DEEN;

20. Israël WOULDSTRA;

21. Henriëtte Louise VAN DER VEEN;

22. Geerte Rozemarijn Jeanette MAZELAND;

23. Wilhelmy Antonette VAN DRIEL;

24. Henk RUEDELSHEIM;

25. Rudolf SPIEGEL;

26. Geert Jan VERNOOY;

27. Johannes Anthonius Jacobus LUYCKS;

28. Ocko Gerardus SMIT;
29. Hendrik Leendert Johan VAN DEN BRINK;
30. Willem Hugo HINTZEN;
31. Maria Johanna Petronella VAN SPREEUWEL;
32. Maria Aleida ENTHOVEN-ELIAS; 33. Maria Margaretha Helena LEWIS;
34. Gabriëlle HURWITZ;
35. Hélène Maria SWIERSTA;
36. Nanette Marie VAN HALM;
37. Helene Joan DEN DULK;
38. JefNASSENSTEIN;
39. Nicole VAN GELDER;
40. Jacobus Cornelis Johannes LEYTEN;
41. René DUURSMA;
42. Egbert Hendrik Dik WILLEMS;
43. Aaltje BIJLMER-ANTONS;
44. Johanna COHEN DE LARA-DE JONG;

allen wonende te Amsterdam,
eisers,

procureur: Mr. S. Levelt

Gedaagde, hierna te noemen "de Gemeente" doet zeggen en concluderen voor dupliek:

naar pag. 4

Inleiding

I. De Gemeente betwist al hetgeen eisers bij inleidende dagvaarding d.d. 6 mei 2003 en bij conclusie van repliek d.d. 15 oktober 2003 (hierna "CvR") hebben gesteld, behoudens voor zover hierna enige stelling uit-drukkelijk zal worden erkend.

Feiten

2. Ten behoeve van de duidelijkheid brengt de Gemeente als productie 1 een plattegrond in het geding, waaruit blijkt om welk gebied het in deze gaat. Ingekleurd is het stadsdeel ZuiderAmstel. Dit stadsdeel is onderver-deeld in vier zogenaamde 'vergunningengebieden'. Een parkeervergunning is slechts geldig in één vergunningengebied en wordt alleen verleend aan bewoners van het desbetreffende gebied en aan personen daarin werk-zaam, met dien verstande dat van iedere in het vergunningengebied geves-tigde onderneming, slechts één op de tien werknemers voor een vergun-ning in aanmerking komt. Binnen vergunningengebied ZuiderAmstel-2 is de Prinses Irenebuurt aangegeven middels een arcering. In dit gebied geldt tot 1 april 2004 de bijzondere regeling van het belanghebbenden-parkeren.

Gemeente handelde zorgvuldig

3. Sinds de jaren '80 geldt deze regeling in de Prinses Irenebuurt. Naar aan-leiding van de sindsdien gewijzigde omstandigheden wenst de Gemeente haar beleid in deze te wijzigen. In de loop van het jaar 1997 heeft de Ge-meente daartoe een uitgebreid onderzoek laten doen naar de achtergron-den van het belanghebbendenparkeren in de Prinses Irenebuurt. Na een nadere parkeerstudie in 1999 heeft de Gemeente besloten dat de regelin-gen van het belanghebbendenparkeren dienden te worden afgebouwd. In de maand maart 2002 heeft de Gemeente uiteindelijk een informatiebrief huis-aan-huis in de Prinses Irenebuurt doen verspreiden. Hierin heeft zij aan de bewoners meegedeeld, dat de bijzondere regeling op termijn zou worden beëindigd.

4. De Gemeente is hierbij zorgvuldig te werk gegaan. Zij heeft niet gehandeld in strijd met enig beginsel van behoorlijk bestuur. Met name heeft de Gemeente de belangen van de buurtbewoners meegewogen. Verder kan eisers' stelling dat de Gemeente het vertrouwensbeginsel heeft geschaad geen stand houden. Een en ander zal in het navolgende nader worden toegelicht.

naar pag. 5

Belangen buurtbewoners meegewogen

5. In de winter van 1997/1998 heeft de Gemeente een onderzoek ingesteld naar de achtergronden van de parkeerregeling in de Prinses Irenebuurt. Dit onderzoek, dat de periode omspannt van 4 juli 1978 tot de datum van afronding ervan, heeft geresulteerd in een 398 pagina's tellend rapport, dat in februari 1998 is voltooid. De Gemeente is bereid dit rapport in het geding te brengen, doch ziet hier in verband met de omvang daarvan voorshands vanaf. Door middel van dit rapport en een aantal bijeenkomsten met (vertegenwoordigers van de) bewoners van de Prinses Irenebuurt, heeft de Gemeente de wensen en belangen van de betrokkenen in kaart gebracht. Vervolgens heeft de Gemeente deze belangen bij haar besluitvorming meegenomen en meegewogen.

6. Eisers vrezen dat zij na beëindiging van de bijzondere parkeerregeling, parkeeroverlast zullen ervaren doordat personen, werkzaam in het WTC, hun auto in de Prinses Irenebuurt zullen parkeren. Eisers voorzien dat het voor hen moeilijker zal zijn een parkeerplaats te vinden dan thans het geval is en dat een wachttijd zal ontstaan om in aanmerking te komen voor een parkeervergunning.

7. In de eerste plaats merkt de Gemeente op dat zij verwacht dat de problemen die zich na beëindiging van het belanghebbendenparkeren zullen voordoen - indien al aanwezig - beperkt zullen zijn. Het thans in aanbouw zijnde deel van het WTC zal beschikken over een grote parkeerga-rage. Gememoreerd zij voorts, dat de bedrijven, gevestigd in het gebied ZuiderAmstel-2, waaronder de huurders van het WTC, zeer goed via het openbaar vervoer te bereiken zijn. Trein-, tram- metro- en busverbindingen ontsluiten het gebied op zeer adequate wijze. Hierbij komt nog, dat veel werknemers van de bedoelde bedrijven, per fiets naar hun werk zullen gaan. Niet voor niets wordt onder het plein voor het in aanbouw zijnde deel van het WTC momenteel een fietsenkelder gerealiseerd met een capaciteit van circa drieduizend fietsen.

8. Eisers stellen dat na afschaffing van het belanghebbendenparkeren veel reizigers hun auto in de Prinses Irenebuurt zullen achterlaten om vervolgens met gebruikmaking van trein en metro verder te reizen naar de binnenstad, Schiphol, de RAI, of een overstap op de HSL naar Parijs. Deze stellingen betreffen slechts gissingen en ontberen iedere feitelijke basis. Zij kunnen alleen al niet opgaan omdat slechts personen, woonachtig of werkzaam in het vergunningsgebied ZuiderAmstel-2 voor een parkeervergunning in aanmerking zullen komen. Van een aanzuigende werking

naar pag. 6

zal daarom geen sprake kunnen zijn.

9. De Gemeente ziet meer in het algemeen niet in waarom automobilisten hun auto juist in de Prinses Irenebuurt zullen plaatsen. Ieder deel van de stad Amsterdam heeft wat dit betreft zijn aantrekkingskracht; sommige buurten als gevolg van winkelvoorzieningen,

andere als gevolg van uit-gaansmogelijkheden. De Prinses Irenebuurt vormt wat dit betreft geen uitzondering. Wat betreft de beweerdelijke 'scheve verhouding' tussen werknemers en bewoners in de Prinses Irenebuurt, beperken eisers zich (in alinea 17 CvR) tot blote stellingen, waarvan zij ook geen bewijs aan-bieden. De Gemeente betwist deze cijfers.

10. In dit kader wenst de Gemeente erop te wijzen dat in bepaalde delen van de Prinses Irenebuurt, onder andere de Prinses Irenestraat, sinds enkele jaren reeds een regeling van betaald parkeren geldt. Indien een groot deel van de parkeerplaatsen in deze straten steeds bezet zou zijn, zou dit aan-leiding kunnen zijn om te verwachten dat, indien volgend jaar ook elders in de Prinses Irenebuurt tegen betaling zal kunnen worden geparkeerd, van deze mogelijkheid grootschalig gebruik zal worden gemaakt. De desbetreffende plaatsen zijn echter niet voortdurend bezet: een bezet-tingsgraad van meer dan een kwart van de parkeerplaatsen is een uitzon-dering! Van deze stelling biedt de Gemeente bewijs aan middels een op-neming van de situatie ter plaatse, doch de Rechtbank zal dit ook uit ei-gen ervaring bekend kunnen zijn.

11. Ook een overlast, veroorzaakt door het "Parkadammer" -systeem, zoals door eisers wordt betoogd, is niet te verwachten. Dit systeem behelst niets meer dan een 'persoonlijke parkeermeter': in plaats van een betaling via het parkeerautomaat, worden de kosten van het parkeren door middel van een klein apparaatje in mindering gebracht op het tegoed op een smartcard. Van een korting ten opzichte van de prijs die men via een parkeerautomaat betaalt, is geen sprake.

12. Voor het - onwaarschijnlijke - geval dat zich, na beëindiging van het be-langhebbendenparkeren toch enige parkeerproblemen zouden voordoen, merkt de Gemeente op dat de bewoners van vele, vele gebieden in Am-sterdam deze zullen herkennen. In een groot deel van Amsterdam is het 's avonds een probleem om een parkeerplaats te vinden en voor een fors aantal vergunningsgebieden bestaat een wachtlijst om in aanmerking te komen voor een parkeervergunning. Voor de mogelijkheid van het ont-staan van deze problemen die — in de huidige tijd - eigen zijn aan een grote stad als Amsterdam, heeft de Gemeente de bewoners van de Prinses

naar pag. 7

Irenebuurt de afgelopen 25 jaar steeds behoed.

13. Voor deze ongelijke behandeling bestaat echter thans geen rechtvaardi-ning (meer). Enerzijds valt niet te billijken dat door diegenen die in het gebied ZuiderAmstel-2 werkzaam zijn, in dit gebied geen auto mag wor-den geplaatst, terwijl er daarvoor voldoende ruimte beschikbaar is. An-derzijds bestaat er geen legitimatie voor, dat voor de bewoners van de meeste buurten in Amsterdam een regeling van betaald parkeren geldt op grond van de Parkeerverordening 2002, terwijl de bewoners van de Prin-ses Irenebuurt hiervan ontheven zijn. Eisers merken in hun CvR op:1 "[H]et zal hier, net als in het centrum, schier onmogelijk zijn een par-keerplaats te vinden (...)" (curs. proc). Eiseressen verwachten kennelijk een voorkeursbehandeling boven de overige bewoners van Amsterdam. Daarvan kan echter geen sprake zijn. Tot slot geldt dat het algemeen be-lang erbij is gebaat dat de parkeergelegenheid die de Prinses Irenebuurt biedt, ook daadwerkelijk wordt benut. Vertrouwensbeginsel niet geschaad

14. In 1983 heeft de Gemeente aan eisers toegezegd dat de te verwachten parkeeroverlast ten gevolge van het WTC zoveel als mogelijk zou wor-den beperkt. Deze "garantie" is door de Gemeente nadien niet herhaald, zoals eisers beweren in de alinea's 4 e.v. van de CvR.

Ook is onjuist dat de Gemeente van mening zou zijn dat het belanghebbendenparkeren "noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de woonbuurt geen parkeerterrein wordt" (alinea 5 CvR, curs. proc). De Gemeente heeft zichzelf, zo blijkt uit de zijdens eisers overgelegde producties, intern ten doel gesteld parkeerproblemen in - onder andere - de Prinses Irenebuurt zoveel mogelijk te voorkomen, doch hieraan hebben eisers niet het vertrouwen kunnen ontleenen dat het belanghebbendenparkeren in hun buurt tot in lengte van jaren zou worden voortgezet.

15. Eisers hebben in het geding gebracht het ontwerp-raadsopdracht Stads-deel ZuiderAmstel. Ook aan dit stuk kunnen eisers niet gerechtvaardigd het vertrouwen hebben ontleend dat de bijzondere parkeerregeling in de Prinses Irenebuurt gehandhaafd zou blijven. In de eerste plaats geldt dat de relevante passage slechts vermeldt dat het Dagelijks Bestuur (van het Stadsdeel ZuiderAmstel) staat voor het behoud van het belanghebbendenparkeren. Het gaat derhalve om een intentie, die, gezien het feit dat het om een ontwerp-raadsopdracht gaat, nog aan discussie onderhevig was. Overigens vermeldt hetzelfde document dat het door de gemeente-

1 Zie alinea 15 (en 41, onderaan) CvR,

naar pag. 8

raad vastgestelde parkeerbeleid kaderstellend is voor de stadsdelen. Op grond van dit parkeerbeleid behoort een voortzetting van de bijzondere regeling voor de Prinses Irenebuurt niet tot de mogelijkheden. Ook uit de overige overgelegde stukken blijkt slechts dat de Gemeente de intentie heeft om de parkeerdruk op de Prinses Irenebuurt te voorkomen.

Rechtvaardigingsgrond

16. Voor het geval dat geoordeeld zou worden dat wèl verwachtingen zijn gewekt bij eisers, merkt de Gemeente het volgende op. Het vertrouwens-beginsel houdt niet in dat dergelijke verwachtingen altijd moeten worden nagekomen. Voorop staat dat het vertrouwen zo enigszins mogelijk dient te worden gehonoreerd. Sinds het moment waarop de regeling van het belanghebbendenparkeren werd ingevoerd, zijn echter omstandigheden gewijzigd, die op grond van het algemeen belang tot een andere beleidsbeslissing nopen. Onder andere is de parkeerdruk in het algemeen aanzienlijk toegenomen. Dit leidt ertoe dat het niet meer te billijken is dat in de rest van de stad wordt 'gevochten' om iedere parkeerplaats terwijl in de Prinses Irenebuurt meer dan voldoende ruimte is.

Overeenkomst rechtsgeldig opgezegd

17. Indien zou worden geoordeeld dat de beëindiging van het belanghebbendenparkeren in de Prinses Irenebuurt te kwalificeren zou zijn als in strijd met de in de jaren '80 gedane toezegging, hetgeen de Gemeente uitdrukkelijk betwist, geldt het volgende.

18. Eisers betogen dat het in deze gaat om een privaatrechtelijke overeenkomst tussen de bewoners van de Prinses Irenebuurt en de Gemeente. Naar aanleiding van de gesprekken met de buurtbewoners maakte de Gemeente afspraken met hen over de wijze waarop de parkeerverlast zou worden tegengegaan. De Gemeente kan met deze stelling meegaan, zij het dat het hier dan wel gaat om een duurovereenkomst. Of al dan niet sprake is van het verrichten van prestaties die voortdurend, telkens terugkerend of opeenvolgend zijn² doet hierbij niet terzake: ook een overeenkomst waaruit één voortdurende verbintenis ontspruit kan gekwalificeerd worden als een duurovereenkomst.

19. Deze tussen partijen gesloten duurovereenkomst is opzegbaar. Eisers be-roepen zich met betrekking tot deze opzegbaarheid op een arrest van de Hoge Raad van 7 april 2000. Opzegging dient te geschieden, aldus de Zie CvR, alinea 34

naar pag. 9

Hoge Raad, met inachtneming van de eisen van redelijkheid en billijkheid. Daartoe dienen de wederzijdse belangen van partijen tegen elkaar te worden afgewogen.

Redelijkheid en billijkheid

20. De redelijkheid en billijkheid kunnen een opzegging van de onderhavige afspraken niet in de weg staan. In tegendeel: zij eisen juist dat deze overeenkomst wordt beëindigd c.q. opgezegd. Zoals hierboven reeds betoogd, behelst de huidige parkeerregeling in de Prinses Irenebuurt een ongelijke behandeling van de bewoners van de verschillende buurten in Amsterdam, waarvoor geen enkele rechtvaardiging meer bestaat.

21. Dat de Gemeente bij haar besluitvorming de belangen van de buurtbewoners heeft meegewogen en dat de Gemeente in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat het algemeen belang bij beëindiging van het belanghebbendenparkeren zwaarder dient te wegen dan het belang van de buurtbewoners bij voortzetting daarvan, moge uit het voorgaande genoegzaam blijken.

Opzegging

22. De overeenkomst tussen de Gemeente en de bewoners van de Prinses Irenebuurt is - met inachtneming van een redelijke opzegtermijn - door de Gemeente beëindigd. Dit is geschied middels de in de Prinses Irenebuurt huis-aan-huis- verspreide brief, waarin de buurtbewoners is meegedeeld dat de regeling van het belanghebbendenparkeren zou worden beëindigd.

De "garantie"

23. Voorts wenst de Gemeente de aandacht te vestigen op het volgende. In het begin van de jaren '80 heeft de Gemeente aan de bewoners van de Prinses Irenebuurt toegezegd dat "zodanige maatregelen getroffen zouden worden, dat de garantie bestaat dat de parkeeroverlast zoveel als mogelijk zou worden beperkt". Eisers lijken de toezegging van de Gemeente te interpreteren als een garantie op het voortbestaan van het belanghebbendenparkeren. Ten onrechte. De toezegging dient te worden geïnterpreteerd en zij betekent ook niets meer, dan dat de Gemeente zou doen wat redelijkerwijs mogelijk is, om parkeeroverlast in de Prinses Irenebuurt te voorkomen. Nu sinds het moment van de toezegging een veelheid van omstandigheden is gewijzigd, is het voor de Gemeente niet meer mogelijk om de uitzonderlijke regeling te handhaven. Zij ziet zich genooddaakt om het parkeerbeleid dat in de rest van Amsterdam geldt, ook in de Prinses Irenebuurt in te voeren.

terug naar Parkeren

Bestuursrechtelijke procedure

24. Tot slot merkt de Gemeente op dat zij van oordeel is dat het onderhavige geschil zich bij uitstek leent voor behandeling door de sector bestuursrecht van de Rechtbank. Bij deze sector is aanhangig, het beroep van (ve-len van) eisers tegen de beslissing van het Dagelijks Bestuur van het stadsdeel Zuideramstel op hun bezwaarschriften tegen het besluit tot -kort

gezegd - invoering van een ander parkeersysteem. Op 20 oktober 2003 heeft de Gemeente haar verweerschrift bij de Rechtbank ingediend. De zaak is aldaar bekend onder nummer 03/1685, GEMWT G190.

Bewijsaanbod

25. Zonder onverplicht enige bewijslast te aanvaarden, biedt de Gemeente bewijs aan van haar stellingen door alle middelen rechtens, in het bijzonder door het horen van getuigen, waaronder (ex-)medewerkers van de Gemeente.

MET CONCLUSIE:

De Gemeente volhardt.

parkerencvd9-1.jpg

Procureur